

¶ Scia dicit ab Opinionibz?

¶ 2 2 T 4 S 2

¶ SCUNDI IN SCENS INCIDENTES.

Hus, tgg mō agim? sc̄ opio, fides h̄na, & Suscipio, & quenam
q̄m̄ in se dīgant? Acto in 1° Op̄iem & ē vīmām, & mediata:
vīmā e illa, qua h̄t̄ ext̄ḡ sine mō, ut q̄n illas ap̄ a Līḡm Vītēm,
qm̄ ostendunt t̄c̄ p̄sorūs illi ap̄tentit, & q̄n ap̄tentit cuius p̄sorū p̄is
mater dīc̄t̄ ḡt̄t̄. Mediata e illa, qua h̄t̄ discursus p̄ aliḡt̄
mūm̄ b̄t̄te.

Acto 2°. Fides h̄na et ē vīmām, & mediata:
vīmā fundati immē in autē dicens: mediata b̄t̄ & dīversum
ex p̄missis creditis ap̄ autēm. Acto 3°. Vīm̄ adēm h̄na
fundari in dūs, p̄t̄s, 1° e q̄t̄ res dīc̄t̄ ab aliq.: 2° q̄t̄ dicens
sit verax, que p̄t̄ p̄t̄nt̄ ē ambo obserua, & vīm̄ cūdīa, aue
unum obseruums, alterum uō cūdīens: q̄n utrunḡ, & cūdīens fides
in illis fundata, dicit̄ ab aliq̄ mō cūdīens, i: in t̄t̄bante, ut p̄t̄j̄n
rae p̄sorū. Roma 1°, qua nob̄s cūdīens ē manifēta, q̄a a multis,
ip̄b̄ fide dignis id audiūim̄: si aut̄ utrunḡ p̄t̄um, & salte unū
sit incūdīens fides in illi fundata, & est m̄p̄to incūdīens, & obser-
uera, sicut q̄n una p̄mīsa ē ip̄b̄, tota p̄o ip̄b̄, q̄a effūs
segt̄ t̄t̄bante p̄m̄ suā cā. Dīxi, fides ē ab aliq̄ mō cūdīen-
tēm, q̄a cūdīadī in t̄t̄bante d̄t̄t̄t̄ ab am̄ obseruīt̄, uno nec
fālūtēm in fide h̄na. H̄t̄ p̄t̄z.

Dico 1°. Suscipio dīc̄t̄ p̄t̄ialb̄ a ḡde h̄na, & t̄t̄b
mediata. Por̄ga, si in dūrum suspicand̄, e illarū? Sicut p̄t̄
fides h̄na, se aliq̄t̄ signum & argum̄ oblite, & op̄io mediata:
& t̄t̄b̄. Vīm̄, & accīst̄ dīgant̄ ab illis, & sm̄ magis d̄ min̄, ip̄b̄?
si in dūrum ē leue, dīc̄t̄ Suscipio, si efficax, & op̄io d̄ fides h̄na.

Dico 2°. Ois, op̄io dīc̄t̄ p̄t̄ialb̄ a ḡde h̄na. Por̄
q̄a motūrum fidei & autoritas dicens, motūrum uō Op̄ionis
& r̄as oblibis, qua valde in se dīgant̄. 2° et aūs, & r̄as, & in
illis fundant̄.

¶ 1°

De Post. usq; cap. 24, 25, 26. à Scia, & Opere Q. L. Art. 8.

¶. 1. fides euna n sit mutu autem, sed et rōe

posti: q̄ motiva fidei, & opis q̄ dixunt ep̄ficiat, & ibet nec fides
q̄ opio: p̄t̄ aīs, q̄ aut credam? dicū p̄s autem, semper querimur
ad ipsi p̄bility, quo nos moreant ad credend: q̄t s. narrans sit
veritatis, & q̄t res sit p̄tis, & verisites, ad ipsi p̄bility? credere
imp̄tia. ¶. neq; aīs: ad p̄bliū dico illas p̄bliū n regi ut rōe
fides credendi, & ut rōes.

¶. 2: Tam ad fidem q̄ ex alio p̄iem regit p̄ia af-
fectio uetus: p̄t̄ n dixunt ep̄ficiat. ¶. dicto ante, nec siem, 2. etio
q̄, q̄ p̄ia affectio regit ad utramq; ex tōi rōe incuidie, q̄d non
collidiscibet in fidem, & opisem), nam et ad fidem dictam reg-
nit p̄ia affectio, & tñ ep̄ficiat dicit ab opio.

A N T V S 3?

Dixerunt Eūs incidentes celiāntib.

Sed r̄igorem, q̄nd se siem, & opisem, q̄d n. d. Es subi: dictum
fuerit ad alios & genitoru applicabitur. Sua iōs et opio vi coiūnt
q̄t utramq; p̄it et a eot obto māti, dixunt ibi in eo, q̄t obtum
Sue & h̄s maria ēgen maria, & emallity, obtum ut opioi: ēres
q̄ben op̄ens et fālity. H̄nī cotis siem, & opisem, semper cire
obta gratia ep̄ficiat dixit, & tñ ep̄ficiat int̄ de disqui.

Ad clariorēm dico. Illigiam ad te 1. triplum epe
certitudēm: 1. d' certitudo obti, que mit aliud e. q̄ ipso: obti, neccitas & re-
cipit in ei obto sue: 2. d' certitudo cognitio, que mit aliud e. q̄ cognitio in-
finititas, cui sum subiect negat, & vixit ex motu infatilite, qua certitu-
do n semper suscipit obto male narium, ut erit in Fide Dina, que
fit sit d' obto māti agenti, nitore & virgallity ob soli: motu infat-
ilitatem: neq; ubi lati neccitas obti, semper lati neccitas cognitio
repet q̄n cogit obum male narium q̄ motuum glute;

certitudē

¶ Scia deiat ab opinioni.

certitudo laicitatis cognitio, que e prima aduersio illius ad obtum, qd
excommunicatiuum, qua in se parti falsitatem

Acte 2° certitudinem sicuti cognitio querire a beatae maria
dei: rao e qd illius n aegesit n: in obto cuiusd: uo. Acte 3° cui-
diam ee duximus: 1° e obt: que ita e ac claritas qd obtum ita pote liqui-
ta, ut ab ea qd uileatis. 2° e cognitio, que ita e ac claritas cognitio pre-
metrantis obtum. Acte 4° utranguz eane cuiusdam qd se regniet ad
Suum L: ga mit pote ee obtum Sua, n: sit euidentis: 2° qd e de-
spia sua pote qd Sua e uera obti cognitio, in qd illius e se gesit.
It illius n gesit n obtum sit euidentis, qd Sua cuiusdam cogitri.
Eutragz eae cuiusdam qd se regniet ad Suum.

Acte 5° tripli certitudini iudicandi ad Suum cor-
rire triplum incertitudinem excellantem ad opioem: 1° liuti inar-
tudo obti, que mit aliud e qd mutabilitas pote obti, qd ut e sub
mito pote. 2° si incertitudo cognitio (aliis nomine intuicione)
qd opinio cognitio ita affuit, ut ei sum subiecte pot. Eae aut inar-
tudo seu formido intuicione duplex e, a bona & mala qd hinc effici-
li, atrumqta ab obto grata, altera negativa, seu negatio certitudinis
qua variaz pote resultat in alii opinioem ex illi? hinc effici-
li: 3° densa incertitudo sicuti, seu pote cognitio, que alio
nomine dicti formido extensis, que mit aliud e qd uaccinatio in
affiendo, qua oritur ex incertitudo, qd incertitudo obti.

Ex suo notarii colligitur qnta sit densitas in certi-
tudine, qd opioem, si h: articulo et incertitudo, cuiusdam et incertitudo su-
mam qd leuis efficiuntur? Sic et opioem, planum e dixerimus in
cas ee efficiendo, acciale uo, si sumam qd sit signant eae
propositi.

¶ Acte 1° Opio pote ee euidentis: qd non deessit in euiden-
tia, pote ans, qd de pote coecare cognitio euidentem intuicione
uero inopionis qd in Primum, e obiectum, si talis cognitio e opio,
sigit eae et obto pote: qd opio pote ee euidentis. ¶ Regnans: d
boem

De Postress. cap 24, 25, & 26. d. scia opioe. l. 2. Art. 4.

Sparsione novac mīnīa ga in exio iſla ſigēns in P̄iuim, & albe-
dēm duplo logi pōt. Et q̄i modaliter: iſ expreſſe cognēdo ip-
ſam īnexim, & sit affirmando albedēm pōt unīi Et̄, &
tunc cognēo iſla ē ſlēpia, iſ n. P̄ius dīnat ē alba, tamon
ſemper rūm & dicere, P̄iuim ſigēs ē album, & ſomni cogit
Dei ſūp̄e oſta ſigia.

2. attinigendo opexim iſlam ſigēntem n. expri-
mendo modaliter ſigiam, q̄ P̄ius ē alba, quo cognēo iſ ſig
mo diu pōt opimia, ipen? s. & t. oblo ſiḡ nūc. Simplo
n. e opio, ſit hōka exp̄imenta ſis cuidens, cui n. pōt ſubſe-
ſum. Dic̄: Ita rīa notia ſtinuſti & ſtructo oblo, mēbit
P̄i: q̄. ē uē opimia, cui ſum ſubſe pōt. Et̄ notiam iſlam cui-
dētē nello mo ſtinuari pōt ſtructo oblo, q̄ notia cui-
dētē natio pugnit obſeruat e, ita ut eo ſtructo paſſiter euaneat.

P̄o. 2. Fides Dina diſequit̄ cpiat̄ ab opioe per
certidēm. Et̄ ſua liſqui negt ab opioe q̄ certidēm, ſit ſoſi
ſi cuiidām. Et̄ neg. ſiam, q̄a cpiat̄, q̄ ſi Fides diſequit̄ ab
opioe, & liſra ab iſla ſi ſua ab opioe liſquat̄, ſigē
pericolo Fidei & ſuamq̄a iſum p̄ta a matuio oio extin-
deſo, nempe ab autē Dina. Et̄ uō certidē ſua e māles
dumpta ab cuiidā ſiḡ ſoſi.

B R T V S 4?

¶ Formida ſeparati pōt ab opioe?

Dico 1. Tam formida vītrīna pōtia q̄ nequa, & inseparabilis
ab opioe. Et̄ 1. p̄ard, q̄a Formida pōtia vītrīna ē ſuia e.
Sicut opioe. Et̄ 2. q̄a Formida nequa, & nequa cpiat̄ ſuam
immē fundata in cpiā opioe, cui ſuamq̄a e, ſit ſuamq̄a nu-
qua immē fundata in cpiā ſuia, nec dīnat̄ ſeparati pōt, uoget
in

(A) Scia dicit ab Opinione?

In nego^{rum} sapientis immē fundata in eis dōis: 1. q^{uo}d Firmati,
in nego^{rum} fallitatis eōo inseparabili a sua: 2. et nego^{rum} certi-
tudini, sed Formido negativa eōo inseparabilis a Cypio.

Ob. 1°: Tācū Formido negativa e finita: 2. q^{uo}d
rēs fides adiacēt pōent, ut eōo tollant ab opione. Negat illa,
1. q^{uo}d dīminutio nō ficit p^{ro}p^{ri}e certas, q^{uo}d geometria, sⁱl^{et} Geometri-
ce p^{ro}p^{ri}e incertas. 2. q^{uo}d qualibet multitudine mīor p^{ro}p^{ri}e
lūm^{us} mūn^{us} excedit rōam rēdij p^{ro}b^{at}, q^{uo}d p^{ro}p^{ri}e aūs p^{ro}llud^{at}
sⁱc^{ip}ciat. 3. nō excedit rōam opio, rōo cui Formido negativa e^t
farietas inseparabilis. Inst. 2. q^{uo}d p^{ro}p^{ri}a media p^{ro}trilia
negabili Formido opio, q^{uo}d tū regnante dīgnia. Negat illa,
q^{uo}d p^{ro}p^{ri}e aūiū nō aūget q^{uo}d ei^m magis p^{ro}let, q^{uo}d
dabat remissiⁿ nō fit magis restituⁿ p^{ro} adventum alteriusⁿ caloris,
remissiⁿ, vīno p^{ro} p^{ro}utile sic iūiⁿ opio q^{uo}d p^{ro}p^{ri}a mia p^{ro}trilia p^{ro}g^{ra}uēti.

Ob. 2°: Dari pōet dīc. Vt attīngere rem māriam
q^{uo}d attīngat illiⁿ nātēm, p^{ro}ojam, sⁱl^{et} talis aūs erit opio sine
Formide, sicut illam nō attīngere in obto: 2. q^{uo}d opio est opinio
lexuens sēm Formi^m lūm^{us} vītrīnam, p^{ro}mit. q^{uo}d factus
n^{on} ēt scia: 3. est opio. It^r. neg. min. talis nō aūs erit opio
q^{uo}d Formidem vītrīnam. Sicut ad Formidem satis q^{uo}d
q^{uo}d cognitio nō certificat illūm^{us} dīc^{re} rei, q^{uo}d p^{ro}p^{ri}e nō attīngit
obtūm^{us}, q^{uo}d nātēm^{us} e.

Dico 2°: Formido extrīnsi, seu dubietas ex
p^{ro}p^{ri}e subi separari p^{ro}p^{ri}e ab opio e, ita ut illas nō uacillaret.
P^{ro}p^{ri}e exīas atīgn. n. ad rōamⁿ nō rōis opioibⁿ rīmēta uaccillōe
q^{uo}d in examinatio p^{ro}ptera fūntis t^{er} penitⁿ mutamⁿ t^{er} salte de
līpaz Veritē dīgitamⁿ: 2. q^{uo}d Firmati, q^{uo}d ead formida-
di rāo lat^{at} in fides rāna, au in opio, nemēz incūlta, q^{uo}d
vīcentudo aūs, sⁱl^{et} fides rāna pōet exēire sēm Formidem ex-
trīnam, nō nō Formidat q^{uo}d credit ēt Romam: 3. et
Opio 2°:

Ob. 1°:

De Postu. Cap. 24, 25 & 26. Et Sua, de Opio. Q. 1. Art. 4.

Ob. 1°. Ois oīo e intus, et opio formidosa.
eg. manu redditum formidante. sed rā, qd oīo qd applicata subito capaci, illi iūat suum effici frātem. Et dicitur, pā-
rie redditum formidantem intus, redit oīam, formidante
extine, nego oīam. Et rā e qd formido extinse n accidit
ad intus ratione. Opinionis se a rōe dubitandi quam illus
attingit in obto, qd qd illas n attingit rōem dubitandi in obto,
et datus formido extinse, qd alioq. sit affect? opio in-
trinse formidosa.

Ob. 2°. Ica se ret formido rā opio, ut dubi-
do rā sua, sū sua semper iūat illas certitudinem extinsem.
q. et opio formidem extinsem. Et grisea maiori, nego oīam,
dubito rā e, qd Ica semper attingit in obto rōem certitudinis
speciem n. nisi ex integrā, ut nō opio, qd giles dāna,
n semper attingo rōem dubitandi.

Quæres in 1°. Vñ queniat qd illus aliquam
Opio eāt formidem extinsem, aliq. in vñ. Et quenire
ex dīsa līgōe Voltas, qd qd e affecta ad opioiām opinionē,
qd mali affecta ad astantia inclinat illam ad opioiām, ut
illi n permitat adirete ad rōes dubitandi, nq dētentur de for-
midē extinse. qd aut Voltas. n e bene affecta ad opioiām
Opioiām, nec mali ad opioiām, sū indūentes se ret ad utramq.
tunc retingit illam exceditum, ut rōes dubitandi sūderet,
qd iteroposuit vacillare.

Quæres 2°. Vñ queniat formido extinse, seu t-
lus vacillatio. Et ferè quenire ex aliis ab dīstis abīu
Opioiām, qd illus considerat rōes dubitandi et obto, et falli-
tatem medij. Quæres vñ. Et qd illas eāre opioiām extinse
formidolam et obto rānam. Et affect. Sunt illas in
eo cuncte conset pōe obto, alii se tene. q. poti. qd ei errorē
et opioiām. Et hec āns, qd formido extinse viriat in eo, qd
illus

¶ Scia dicit ab opinioni?

*Hoc nō certi facti tūtē rei, sed mēat suspectū, ut q̄ nulla iuris
falsitas, s̄q̄t nullo modo ab obām p̄ceptis se dñe*

CVI 02^a

¶ Scia, & Opio in codicilli si tē possint?

ARTVS 1°

¶ Eius Scia, & Opio si tē possint?

Suppono 1° Et hoc obto p̄ce quenquam sūre unam p̄cipiet,
¶ opinari c̄. absam. i. p̄ce Scia lalam ē respondū, & opinari
c̄. huius incorruptionem. Suppono 2° Im p̄cile ē q̄d usq̄ certo
sūat unam p̄cipiem affimat. & negatam, ¶ Sit q̄d am dī
um iudiciale p̄cile q̄iam ē uām, q̄ Scia certo locem ē int̄
uum, & sit p̄dicare n̄ ē illuum, q̄d fabia iudia sit Scia, & sup-
p̄int in obto obto & litorias, q̄d sit sit ē, & n̄ ē.

Suppono tandem im p̄cile ē Sciam & Opioem
tē ead obto fāci, i. q̄d ead p̄cipie obtrua que & sub eod
motio, certum n̄ e tales res ē im p̄ciles n̄ obto sit, sit
succipit, q̄d n̄ sit in eod, sit & in aliis illib. q̄d rāo & ga
obtem fāle Scia & opioem dīsum ab obto fāli opinionijs.

Quāc iorē ¶ Et ead opinionē obtrua & dīsa mīa
lāy possint in eod trāp̄e, & in ead illa Scia sit, & p̄cile? In
q̄ m̄ quācē trāplex diffas sit. 1° ¶ Eius Scia, & ead opioem
sit & possint. 2° ¶ Eius Scia, & ead opioem sit ē possint, s̄. u-
terq; sit affiu, s̄. negiu, s̄. un. sit affiu? & alii? negiu?
3° ¶ Et ead opioem sit ē Scia, & opio in ead p̄cipioem obtrua
malis?

De Post. Lxxi. cap. 24, 25, 26. et sua, et Opere G. 2. Act. 2.

Mallis? **D**ico ergo 1° Huius sive d'Opiois & ead opiois continua
beni pount esse sit in eod illu. **P**ropter quod si aliis obstatet est ga-
tulus rius inclinaret ad aus. Oppos. sed hoc non obstat, siquid istem
illius est inclinat ad aus. oppos. quod poterit eliciere. **C**eterum non obstat
quod duo eius discreti inclinarent ad aus. oppos. Firmati quia trium
Sic sum, & opinuum inclinans ad aus. oppos. & in bene pount
esse sit in eod illu: **Q**uid?

Propter id, quod rius sive Fidei Domini pount esse sit
ut accidit in Pto. qd si uiam agnoscet Duxit ee, & posseba
Duxit ad Fidem & duxit cum antea acquisitione & cum Fidei in-
fuso: **Q**uid? **F**irmati quia ideo aus sive d'Opiois
trahiantur sit, quod illius & suum reddidit cert? & quod opiois inveniunt?
Sed qd eius (qui sunt cognites) nec reddidit cert? nec inueniunt. **T**otalem tamen inveniunt.

Dico 2° Huius sive, & aus. Opiois bene pount esse sit in eod
illu & via versa. **P**ropter quod eius non inveniunt immo d'au, sed meante alio au-
sum induit, sed eius pount esse sit. **Q**uid? et eius uniusque alterius? **F**irmati
quod si hunc cum sufficiunt non occurrat nunc sufficiunt, sed opinuum, et in-
ter eum opiois, & vice versa, si rebatur cum opifciuum non occurrat nunc
opinuum, sed sufficiunt, elicit autem sive sive **Q**uid?

Opere: **A**bus sufficiunt semper discrimen nunc opinium, qd
specificari eius opiniois. **I**sto eius est ipsius genderum & sive obto: **Q**uid?
hoc discrimen, discrimen et rius, & iterum non pount esse sit in eum sive. **P**ropter
maris: **E**ius sive sive discrimen obtem opiois autem, sive maiorem: discrimen
obtem opiois cuius, nego maiorem, quod obtem male, qd nro & aum sive
cognit ut nrum, quod posso ut fallitur quod nrum opinium,
cessante aut sufficiunt ut aus. Opiois poneatur sit in eum sive.
Sicut ergo in discrimen est est atque instrumentum ad duan-
sum suum autem, ita et eius opinio. **N**on discrimen, qns & aum die
immediati ne ducatur suum autem opinium

B. II TUS 2? Väss

¶ Scia et Opio in eod illa sit dari possint?

¶ An Scia et Opio in eod obto point non
sit esse in eodem illa?

Dico 1°. Quis Scia et Opiois agentis formide extensa ponunt nati-
vi dari sit in eod illa. Pto 1°. quia tales aut tunc sit regnare in re-
lenti subito animos Opiois nimirum certi et incerti, sed quia illas primum
scia animos ut, opio in carere formide extensa cum non dñe sit in-
certum, et formidans.

Pto 2°. quia in suis suis, et opiois eant diuis regas mit-
oi? ideo non regnare sit, quia eis opiois non dñe sit illam extensem in-
certum, et formidans, et aut Opiois parentis formide extensis
non reddit illam extensem formidante. quod et non regnat nisi in alia scie.
Fimur quia in Fidei Dine, et hanc via velent in certitudinem,
et incertitudinem, ac in suis Scia et Opiois. Et aut sicut eam in certa
formidem extensam potest natu dari sit in eam Fidei Dine, ut piet
in eo que credit Mysterium incarnationis propter unum Deum, et piet
autem Magisteri, et sita est.

Ot. Non regnare aut suis, et Fidei Dine, quia
Scia et Opiois, et in suis Scia et Fidei Dine et eod obto non possunt
natu dari sit. qd. recte aut Scia et Opiois, et mai. quia aut Scia
et Fidei Dine sit regnare quod ad evidenciam, et incertitudinem, non ut quod
ad certitudinem, et incertitudinem, aut ut Scia et Opiois quod ad utramque.

Ot. neg. min. et melius. Tertia dñe vnde pioe dñe natu
Li vi eod illa aut Scia, et Fidei Dine et eod obto, sicut de reo
Fidei sit et quod in se, et rige sui motus sit incertus, non ut quod
excludat certidem, et absit aut evidentes. nam obtem pietatis
et unum motuum extensem, et obscurum, pietati et pietate
intensum, et evidens, quod et motuum Scia: nec non talia motua
pietatis se inveniunt excludunt, pietatis et Dei pietatis et ob-

De Post. Real. Cap. 24, 25, 26. Et Scia, & Opioe. Q. 2. Art. 3.

Ad credendū est Fide alijs unitis nābi evidentes. Un factus est
qđ sc̄pti credēbant ex Tāta Scriptura xp̄um d̄. mortuum, &
resurgentem. Et in hac p̄mia sit agendum nota evidens.

Dico 2. H̄as sc̄ia & opiois extrinsecē formidolosae
nō p̄munt nābi ē sit. P̄t 1. qđ illas nābi n̄ p̄t ē sit est. qđ in-
dust? d̄. unitē ciuit̄ obē. st̄ p̄as sc̄ia reddit illam ab̄. certam, aut eo
Opiois extrinsecē formidolosa ab̄. dubiam, & incertam. qđ. P̄t 2.
qđ qđ id est obē ita m̄ se rugnant r̄a ciuit̄ obē. ut una
ex̄. obē aliam, & cognosc̄ ob̄ illa se iniuciem expellant s̄it.
Tui suam cōsc̄ent rugniā, st̄ es certum, & incertum d̄. eod̄ obē
st̄ obēs m̄ se rugnantes. qđ. qđ men. qđ ex eo qđ albe-
do posita in subto ab̄ illo removet n̄ album. seḡt. opioem
qđ albedo & subto affirmati rugnare opioi, qđ albedo d̄. eod̄ sub-
to negari. qđ. eti.

Dicas. Non rugnat qđ m̄ eod̄ illa d̄. sit nābi
una cognitio op̄ia, & alia discep̄ d̄. eod̄ obē. qđ et n̄ rugnat
qđ d̄. un̄ iāus sc̄ia, & si. opiois formidolosae. Et neḡ. qđ.
Māris rās ē qđ certudo, & incertitudo, seu ē, & n̄ ē si obēs
d̄. dictoria in p̄to, quo illud oīo d̄. scribunt, & id est n̄ p̄munt
sit in illa cognitio, quo tales dnoīos tribuant obē. et uō
dnoīos hisce d̄. iōsi n̄ d̄. scribunt obē, st̄ illud sup̄munt,
& s̄it versant̄ c̄. mūen attinendi obēum

A I T V S 3.

Hās sc̄ia, & opiois extrinsecē formidolosae di-
uinit? d̄. d̄. simus p̄munt in eod̄ illa?

Quād p̄udic d̄. au. opinio fālē, & exp̄p̄e arīste p̄oē obēum
d̄. obē se vīre, implicat. n̄. qđ illas iōs lat̄. st̄ obēum ē incalitile,

Vicia, et Opio in eod illa sit esse possit.

Et pœ ab se esse; quæo ipso sit etiam opinio tendente in obtum
formide extensa.

Sit ipso hoc: Aus Sua, et Opiois extrinseco formidoloso
ne hinc? dari posunt ut in eod illa Proga judicare obtum ita
est ut nō potest ali se esse, et sit judicare pœ ali se esse, et obdictio
et linea Verte insuppos, et illas pœ aum Scie curvare obtum ita est
ut nō potest ali se esse, et pœ aum Opiois tanta dicere obtum pœ ab ali
se esse: et tales aus, et dicitur: regnare sit. Fimatis, ga implicat idem
obtum eo infallibile, et pœ sit ali se esse: et implicat qd sit ut eod
ab illa judicari.

Ob. 1°. Magis regnare duo aus pœ in se, et Sua
et Opio, et duo aus pœ posunt dari sit in eod utrum: Et qd Sua
et Opio in eod illa, pœ minima Opis Dñs in pœ sit tristabati
et sua morte in iunctum erat maledicta, et latabati et ead in iunctum
erat obsequium Pœ, et remedium nostrum erat. Et prima maledic-
tio mich, illi n. aus n erant pœ, sicut ut aus illas pœ sunt de-
bet sumi sub ead rœ fäsi. Letitia uq d' tristitia x pœ omni erant
et motiva frustia dura.

Inst. Qd et aus Sua, et Opiois d' posunt pœ, sicut ten-
dunt in obtum pœ dura motiva, et pœ posunt dari sit in eod il-
la. Et neg. Unde Marii nro e ga elo res got est sit bona, et
mala rœ dura, et pœ? bona pœ triste aum amoris, et bene? uo
mala Opis, seu fuge: et uo obtum negat est sit uum, et tum id u-
no in mo, et indistincte uum, Un pœ pœpositionem uam, et infallibilem
pœ aum Sua attingit negat s' tum eam negare pœ aum Opiois.
Tunc variet motuum, sicut pœ tristia effecta auriti, et inducit in obtu-
sos pœ tristias.

Ob. 2°. Et obtum a pœ rei pœ est narium ex cui
uni^m pœ regens, seu tunc ex vi absensi. Et pœ regnat qd salte
dicitur: regnat sit pœ aum Sua que stat sub meo narbo, et pœ aum
Opiois que stat sub meo glori. Et neg. oiam, ga te obtum que
est

De Post. Resol. Cap. 24, 25, & 26. Et Scia, & Opere. Q. 2. c. 3.

Est sub missario sit in qua ^{est} sit, & per eam ^{est} mis. scite, abs. in eam
in qua est eam ^{est} missum. Igitur, si sit uno ex eis mis. dicitur cap*it*o, si
autem illas non judicat ab ^{est} obtem, sed in respectu ad mis. & di-
citat obtem ex i*m*is ^{est} n*on* eam ^{est} missum, & obtem ex i*m*is ^{est} obtem
tunc tales aus*us* dari possunt sit in ead*e* illa est n*on*, quae in ead*e*
erit suffici*ta*, ga*ta* tam certum est obtem ex i*m*is ^{est} n*on* eam ^{est} missum,
& ea obtem ex i*m*is ^{est} obtem.

Ob. 3. Dicitur posse dari vi ead*e* subito duo op*ra*
in gradib*us* videntibus. Sed duo aus*us*, alter s*ecundu*s, op*ra* alter. Ne-
gat s*ecundu*s: hinc r*ati*o ^{est} q*uo*d op*ra* s*ecundu*s pugnare poss*et*, nempe ex
sust*itu* incapacitate, q*uo*d de*ampli*are pot*est*, & non inducent i*udicio*-
nem in obtem: at i*n* s*ecundu*s, & op*ra* pugnant lo*gi*e, s*i*g*no* inducent
i*udictionem* in p*ro*p*ri*a, & in obtem.

Ob. 4. In illa pot*est* dari unum mi*am* suffic*tu*m, &
alterum pot*est*. Ex illis pluerit un*us*? q*uo*d sit sic et
op*ra* (q*uo*d n*emo* admet*te*t), & s*ecundu*s suum & obtem habuit sit
s*ecundu*s, & op*ra*. P*ro* me*st* iam q*uo*d utr*am* p*er* i*st*em: neg*o* n*on* duo op*ra*
mia pluerent unum ³ i*m*is. q*uo*d p*ro*g*ra*nt i*negligi*re unu*m*is
fate*ti* illi*s*, neg*o* talis aus*us* pot*est* de*bet*, s*ed* illus p*ro*sum redire*ti* an*ti*?
D*icitur*? quod e*st* i*udicio*.

Neg*o* ex s*ecundu*s ex ill*e* met*us* suum produc*re* cum q*uo*d
s*ecundu*s sup*er* dilag*am*; Am*is* i*st* e*st* mi*am* op*er*iu*m*um in eo euentu,
n*on* produc*re* suum i*m*is, sed in ext*er*io*r*, & dispositio*n*e p*u*icare it*ur*,
& q*uo*d i*st* i*udicit* i*st* pot*est* e*st* s*ecundu*s, q*uo*d res sing

- lum ex*tra* i*st* adjut*at* a*sp*ect*u*s prim*us* p*ro*p*ri*us, q*uo*d talis ex*tra* i*st* ad*de*fect*u*ne con*cur*rat ad apprehens*io*nem p*ro*p*ri*os*u*rum.

JB

* W E 2^m De Partibus. *

G V F E Q V N A

Quodnam sit p[ro]f[ess]iōn[is] mūm d[omi]ni?

In hoc libro agit D[omi]n[u]s d[omi]n[u]s s[an]cti p[ro]p[ter]e[re] mūm d[omi]ni; istat autem 1° mānum d[omi]ni semper ē cām tum p[ro]p[ter]e d[omi]ni, tum in exiōnis ip[s]i? p[ro]p[ter]e cum subto. Istat 2° cām t[er]tia ē in tristam, t[er]ciam extinsam, in tristam et t[er]ciam quidens q[ui] cās invitas, s. Trist[itia] p[ro]p[ter]e, s. Merita. Extinsa ē effusiva, finalis, t[er]tia extortis recreata. Istat 3° d[omi]n[u]m subto ē et cām p[ro]p[ter]e: Istat 4° mūm t[er]tia simplex, t[er]cium unum. Simplex d[omi]n[u]s ihu[is], q[ui] ē cām p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e, complexum uero, q[ui] ē cām p[ro]p[ter]e, p[ro]p[ter]e.

Hoc posito, hancit D[omi]n[u]s d[omi]n[u]m ē p[ro]p[ter]eum mūm d[omi]ni vñ uideb[us] log[ic]a d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni q[ui] ad nos. dubitatis t[er]tia leq[ue]nam d[omi]n[u]m p[ro]p[ter]e t[er]tia, d[omi]n[u]a d[omi]n[u]e subto? d[omi]n[u]a d[omi]n[u]e p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e. q[ui] d[omi]n[u]t utraq[ue]? Dicunt[ur] iei[us] 1° q[ui]libet d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m sumptuosa ē p[ro]p[ter]eum d[omi]ni, id simplex, q[ui] in adagio tam p[ro]p[ter]e, q[ui] gaue libet e cā in adagio in exiōnis ini[ci]atione, seu grātum, sed tam: 2° Et

D[omi]n[u]m 2° p[ro]f[ess]iōn[is] mūm ē d[omi]n[u]m subto, q[ui] p[ro]p[ter]e. Post q[ui] illud mūm ē p[ro]f[ess]iōn[is] mūm, q[ui] ē cā in exiōnis ex p[ro]p[ter]e utraq[ue] eximi, s[ed] ita se sit d[omi]n[u]m subto: 2° Et d[omi]n[u]m mindo, q[ui] d[omi]n[u]m subto, s[ed] ita cā p[ro]p[ter]e subto, q[ui] rēta p[ro]p[ter]e, cā ob q[ui]m d[omi]n[u]m ē p[ro]p[ter]e, q[ui] p[ro]p[ter]e ē subto in exiōnis, q[ui] t[er]tia n[on] sit d[omi]n[u]m p[ro]p[ter]e, q[ui] n[on] sit cā p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e, cā, ob q[ui]m p[ro]p[ter]e ē et in exiōnis ē subto, n[on] uero ē cā, ob q[ui]m subto ē et in exiōnis ē p[ro]p[ter]e.

Om

De Post. sol. lib. 2? Quidam sit postquam mium dicit?

Dicitur ut sit. Praesertim mium sifari ex utraque
et hoc sit. Lib. qd ex utraque sifari cda adiutoria in pia-
cum et item dicitur. Alterum in duas l. Post illigat mio singul-
teriam vero de medio complexo.

De Post. * * NCSOL.

F I N I S

I I L I B A O S.

* Topicorum *

G V E O v n ä

D e S y t t o , d e P r ä t i s d i i s , d e P r i o c o P h e m a t i .

B A T U S 1?

Quotuplex sit Sytus diuus?

Sytus phatus? in manu recepte datus in 4° membra, s. in latitum: lumen
et nostrum libens. Sogelatum. Et Pseudogratum. Pratius? est ille, qui
datur ex ueris, et primis, sive illis, que q^{uo}d uia sua cognitis inveniuntur
accidens, ex parte, sciam. Di? Naturae ex parte? et prius operem. Sogel-
tus? et ex parte? seu captios? Naturae ex parte? que partes uidentur
in hi^s, et ex parte deuotionis. Pseudogratus? Naturae ex parte? que
partes uidentur, sed non in hi^s, et ex parte errorum.

Et divisionem esse adagiam, q^{uo}d m^a Sytus et natus
sunt. Si natus aut talis est re ipsa, et non se p^{ro}ficit Sytum lati-
tum, aut talis est apparenter, ut q^{uo}d nos, et facit pseudogratum.
Si m^a est rigens, seu potius, aut talis est re ipsa, et non se p^{ro}ficit
Sytum lumen, aut talis est sit apparenter, ut q^{uo}d nos, et facit Sogelis-
tum. Non aut Sogelus est m^a virgo, q^{uo}d nullo modo uidetur Sytus
fatuus.

Lib. Topic. Q. V. V.N.A. A. n. 1?

Probatio.

Pr. 1°. Syllogismus tenetius, i.e. ponit alterius tentatio
li gratia ad nullum membrum spectat: 2° mala est diuisio. Et neg-
ation: talis enim syllogismus spectare potest ad omnia membra que
sunt illius materia.

Pr. 2°. Syllogismus ex utraque et Fidei linea, scilicet dama
ad nullum membrum spectat: 3° diuisio non est adaequata. Negatur istud, quia
plus non agit et syllogismo, quod non est, ut et eo, quod inducit ad suam
potest non est, sed in ob suam extensitudinem facile inducere ad distin-
tum, 2° vero ob suam impossibilitatem ad diuum.

Pr. 3°. Syllogismus visans naturam, quatinus potest? 2°
potest quatinus naturam ad nullum membrum spectat: 3° negatur istud, nam 1° spectat ad diuum, 2° potest spectare errorum. 2° ad pseudo-
logram, quod est errorum, siquid est potest iste ratio et syllogismus
est amplus, 1° potest subjacent virtus syllogismi et istius mali accipi-
bis.

POONUM assigit dubia.

Quares 1°. ad quod membrum spectat. Syllogismus ex primis linea
huiusmodi. Ex una maria, et alia obili, et ex una obili, et alia
superficiale. Ita spectare ad nullum membrum ad quod spec-
tat prima et tercio. Huius ex illo licet prologus (Syllogismus segni
deteriorum pium sur sic).

Quares 2°. Quod primi sint deteriores? Rerum
logia pseudologram est deteriorum. maxima sordidissimum, fine
probatum. In assigit syllogismus una pseudologram quoniam
modo se debeat a sua et facere potest pseudologram. Huiusmodi
sic arguit. Ex una superficie, et alia pseudologram, et segni
(Ex pseudologram), et in eadem pseudologram est deteriorum:
et hoc non semper segni deteriorum ex primis, sed maiori quam
ut (Ex si pseudologram, seu errore, licet illius adferre)
sine

De Sytto, at pratis dico, atque prie, et palermate.

Sinie formide putando omisps eae narias, ali. n. n. dicit
pseudographia a Sopisticis, sed in illis ex una glbiti, f. So-
pistica, et altera pseudographia infest. Tertio, n. illi sumi-
ter ad eas ut per ipsi eae. Q. Statua diligit filium, in
infesti ex eae glbiti, Q. Mater diligit filium. De ex eae
pseudographia a Statua e mater.

Pent. coit neg. mai. arunt n. tale poem eae pseu-
dographiam, ad ipsi eae diligunt maiorem. Itus det ad eae
re f. pseudographia sine formide, si sit falsi pseudogra-
pha, sed. mai. Et sit pseudographia sit redditio neg. mai.
et ibi diligunt poem ad duobam ex una Sopistica et glbiti
et ex altera pseudographia in eae falsi pseudographiam, sed
sit redditio.

Misi. tu uideri rem. q. ad. mai. q. neg. min. qns
ruinet lega, omispa n. Sopistica, vino, et glbiti, q. ad nos de-
betur eae uideri q. pseudographia. Et rati q. ea nobilitas ego-
suum in loc. fido mensuranda q. ordinis ad nos. Itus, seu
q. ad nos, si p. mispa pseudographia q. ad nos e nobilito, si q.
q. ad nos e certa. Et. Nisi minum n. q. ex una pseudogra-
phia, et ipsa sopistica, aliter. Ita sopistica. Inst. Si pseudographia
e nobilito q. Sopistica et glbiti, ex una pseudographia, et alia
glbiti, et haec. Po. glbiti. Et. Adui poem glbitem q. ad nos, qns
In se sit pseudographia, seu fa.

Ob. Premisa glbiti atenies q. signalis et Fide
Et in ex uaga glbiti, et alia et Fide n. infest. Po. glbiti, q. Po. n.
semper segni et seniores primam. Po. min. q. Po. glbiti pot. ee
fa. q. q. mispa et Fide n. pot. ad eam iuvenire, ali. n. iu-
venire ad suum. Et. neg. min. ad ipsi eae. Hugo. q. mispa et Fide
n. pot. iuvenire ad poem glbitem q. se, secund. q. iam; pacans, seu
ex iigi applicio illus, nego q. iam, in q. nulli dicit inconveniens.
Iust. it. n. q. mispa signalis et Fide ic. suum obtem manquam
Boit

Posit e foecosa.

Sed. Hic sup. mly Fidei esse ut illam nalem
ad aum signatum; qd. et omnia supra mly Fidei esse ut illam
semper pialem ad fidem signatum. Et neg. si iam dis-
sa rao e ga quis tribuit a Deo ad ut evanct illam na-
lern, omnia uo supra mly id duci ad ut evanctam nalem.

¶ N T V S 2?

De Praes dijs, & Proe, et Problemate.

Praeum dium e praeum ioe qd ead rae t alio grati, s. sit sim-
plex, s. complexum; sub qd sex contens sges, nemige Genus:
Ptes. Pria. Pgium. Auctus. O Desio; qd ad 4. in Pcta
sue loca, ut arya eruunt, redouxit Ptes, qd illud quod
miss grandi, ut fecit Porphyri, qd collectio ita fit. Pcta
dia & dicunt epialbi, & n epialbi; si epialbi, aut iueruntur &
subto, qd e to qd epialbi ad qm reduciat dria epialbi iuertit;
qd iuertit, & n iuertit, & qd den? ad qd reuocari ptes, &
dria ru iuertit, & qd pria ut Vle. Si n dicunt epialbi, aut
reugani t re, & c. Pgium, & comprehendit et & ptes & vng
suam; aut n recipiant, & dicitur. Ad qd pria reducunt
et pria atoga, qd applicanda se regula pte posito.

Pcta in part. ita a Plo & puen. Desio (qm pte
uocat trum) e dria signans qd ex erat ee rei, id, re nam,
& pteiam ad ege ex pteians. Gen? e ihu, qd pria t pte
dri entis in quidex qd e. Pgium e qd pteim indicat qd ex erat
ee rei, s. tue in e t iuerunt t re pria. Auctusq e
qd n e trus, neg. den? neg. Pgium, in e t rei, L. Ja, qd
ijt rei in e, & n in e pteat.

De

De Sytto, & Peatis dñs, & p̄ḡe, & p̄b̄lemate.

De Spœdia & P̄b̄lemate.

Spirito dia, seu plitis ē illa, qua uide fitis aut oīb̄, aut plurimis, aut
tagientib̄. Et ip̄ s̄ oīb̄? = plurimis, & max. famigeratis, & n̄ inopina-
tū. | Notum tñ uideri uim oīb̄ aut aliq̄ n̄ eē rōm frācōm,
ux a sige sic p̄bit, ut ē signum p̄b̄litiq̄ q̄ res sm̄ se dēt, au-
tores n̄ m̄ fāut p̄b̄litiem, ut p̄dēm.

¶ Palma i s̄pt̄o tēnens ad electiōnem, & p̄ḡam.
P̄d̄ ueritatem, & cognitō em, aut q̄ se, aut admīnistrand ad a sigl
uine talium, & q̄ neutro mō opinans, aut s̄rie plenq̄ sagientib̄
ut sagittares ploris q̄, aut vēq̄ idem ip̄dem. | Hoc oīb̄ ponit
spēciū latio, i. Orā dūcti interrogatiōne plata, Ut excludant
Sp̄oēs dia, ē una interrogatiōne exp̄ressē p̄ferrant.

IN LIBROS

ELENCHORUM.

Agis in eo libris & fallatū, q̄ turpis. Sop̄lificans uenig-
naros deuictos, nummos in ligno longarāt, & gloriosam lucrat
Sagientib̄ auncipiat. Predeum loca mūat P̄ius, ex q̄ fallatū
enī solent: 1. ex p̄e reum, 2. ex p̄e reg; 1. ex
p̄e Louis e Aquitā. 2. Amphilobogia. 3. longpositio. 4. diſcio.
5.

In Libros Elencorum.

5. auentus. C. discho.

1. ex uerbi seruent ex p̄ie rex, e gallaria acū;
 2. ad singulis, & sm qd: 3. Ignorā Elencū; 4. Petūrio grī;
 5. fallax stis: 6. Noncā ut c̄: 7. P̄sum interrogatioñ;
 Oiam ex gla adducunt à hōga, reg ijs ea tue transfertem, & e-
 nuncarem, prudens tū supp̄im⁹ ne Sorbentium nauicam
 diffusione p̄ducem⁹. Suspendo ijs a lumen, & laborem tam
 dictantis, q̄ Sorbentium xp̄i p̄bertori subens dico. Vnde,
 concevo, in ui⁹ Appren̄tis pugnabo om̄endim⁹ doc hōg⁹
 tandem comp̄eui. faxit 2d Dns ut gloriam Sc̄ienc̄is nr̄i
 Labo Diuina gloria diarum saluti festiuer cedat,
 q̄t glorie euem⁹ si Dei para⁹ Virgiris gatouinum
 Læubrati⁹nibus notori⁹ Genioze p̄alucat, amicē adsit,
 & sc̄iutudinem iugites om̄itets. ~ ~ ~ ~ ~

20. Majj

1648.

F I N I S
 Laus Dco, & Sc̄eniss⁹ Dcipara
 Marice
 sinc labe concepta.

